

LU TZ-RAINER MÜLLER/ BARNE- OG UNGDOMSPSYKATRISK POLIKLINIKK
CHAIN REFLECTOR CORRIDOR

BUP behandler akutte og langvarige mentale problemstillinger hos barn og unge. Det kan dreie seg om adferdsproblemer, nevropsykiatri, angst, tvang, depresjon, spiseforstyrrelser, traumer, psykose og tilknytningsforstyrrelser. Men ordet 'håp' er likevel hyppig i bruk ved poliklinikken. Her handler det om å legge grunnlag for gode liv for de som skal leve dem. En fremtid med rom for frie, selvstendige valg.

Institusjonen flyttet inn i et nytt bygg i 2011. Den lave, litt lukkede bygningen med de lange, smale korridorene kan oppleves som et bilde på en atmosfære eller en sinnstilstand. For Lutz-Rainer Müller ble denne enkle metaforen om lys og mørke, åpne og lukkede rom, utgangspunkt for et prosjekt som først og fremst handler om å slippe lyset inn i den tette bygningskroppen, og la det finne veien helt inn i de mest skyggefulle krokene.

Installasjonen *Chain Reflection Corridor* er som et stort prisme. Et motorisert speil montert over hovedinngangen henter solstrålene inn i bygningen. Deretter ledes de gjennom gangene via en samling på seks ulike speil, før de til sist skinner gjennom et diamantformet vindu og ender som en lysfleck på veggen i venterommet. Mekanismen baserer seg helt enkelt på sollyset, et fenomen som på tross av sin forutsigbarhet og hverdagslighet her fremstår som nesten magisk og fullt av håp.

De seks speilene i installasjonen varierer i form, stil og størrelse. De bringer inn et hjemlig, varmt og litt humoristisk element, i kontrast til den standardiserte arkitekturen i bygget. I seg selv er speilene et eksempel på variasjoner over et tema, der skjønnheten også gis av mangfoldet i former. Skulle solen forsvinne bak skyene en dag, vil både speilene og det nydelige, diamantformede vinduet lyset til slutt faller gjennom, være estetiske elementer også i seg selv.

Å plutselig oppdage at man har et ukjent rom i eget hjem, er en drøm mange mennesker har hatt. En slags arketype. Hverdagen vi lever i, og som vi kanskje tror vi kjenner inn og ut, kan plutselig vise seg å inneholde andre og flere muligheter enn vi trodde. Kanskje handler det om å skifte perspektiv litt, flytte blikket, lære å se det man trodde man kjente på nytt. Stå helt stille en liten stund og kjenne etter. Følge lysfleckene på veggene med blikket, fra ett speil til neste, spilt på kryss og tvers gjennom de lange korridorene. Troll blir til stein i solen.

Marianne Heier, på vegne av fagkomiteen for 7. tildelingsrunde (LES) v/ Merete Røstad, Ole John Aandal og Marianne Heier